

Skatteministeriet

17. maj 2023
J.nr. 2022 - 14509

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 73 - Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven, selskabsskatteloven, kulbrinteskatteloven og ligningsloven (Indførelse af begrænset skattepligt ved udøvelse af visse aktiviteter i Danmarks eksklusive økonomiske zone, anvendelse af kulbrinteanlæg m.v. i forbindelse med lagring af CO₂ og ændring af listen over lande, der er omfattet af defensive foranstaltninger).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 24 af 10. maj 2023.

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. maj 2023 fra Blue Nord og TotalEnergies, jf. L 73 - bilag 8.

Svar

Blue Nord og TotalEnergies vedlægger en juridisk redegørelse fra CORIT om løbende tilbagebetaling af kulbrinteskatt efter gældende regler og en redegørelse fra PwC om de sammenlignelige skattemæssige forhold i Norge og Storbritannien. Det oplyses, at redegørelserne er indhentet af selskaberne efter foretrædet for Skatteudvalget den 27. april 2023, og at de adresserer de punkter, som selskaberne også fokuserede på under foretrædet. Derudover vedlægger selskaberne Energistyrelsens historiske vejledende afviklingsplan for offshore olie- og gasinstallationer.

I sin redegørelse af 2. maj 2023, der er vedlagt et uddybende notat af samme dato, konkluderer CORIT, at der ikke er belæg for at fortolke de gældende bestemmelser i kulbrinteskatteloven således, at tilbagebetaling (refusion) af kulbrinteskatt først kan ske, når alle anlæg er fjernet.

Efter CORIT's opfattelse har denne konklusion bl.a. støtte i Nordsø-aftalen fra 2003. Aftalen angiver ikke, hvornår præcis refusionen skal udbetales, men det fremgår, at udbetalinger af refusion sker "minus beløb tidligere refunderet vedrørende fjernelser under samme ordning". Heraf kan det ifølge CORIT udledes, at parterne har forudsat, at staten ikke kan udskyde den samlede refusion til det tidspunkt, hvor alle anlæg er fjernet.

Da refusion ifølge ordlyden af kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, sker ved "endeligt ophør af virksomhed omfattet af dette kapitel", taler også bestemmelsens ordlyd ifølge CORIT imod, at refusionen udskydes til det tidspunkt, hvor alle anlæg er fjernet. Heller ikke det tilkendegivne formål i pkt. 3.1.3 i bemærkningerne til L 62 fra 2003 om, at selskaberne ved refusion af fjernelsesomkostninger skal stilles "tilnærmelsesvis som om, udgifterne var afholdt, mens virksomheden kastede indtægter af sig", støtter efter CORIT's opfattelse en fortolkning, hvorefter der først kan ske refusion, når alle anlæg er fjernet.

Hvad angår udsagnet i bemærkningerne til L 62 fra 2003 om, at refusion sker, "når alle fjernelsesomkostninger er afholdt og dermed kendt", er det CORIT's opfattelse, at dette udsagn kun giver mening, hvor fjernelse af alle anlæg kan ske samtidigt med ophør af produktionen. Det kan imidlertid nu med sikkerhed fastslås, at denne samtidighed ikke er mulig i praksis. Sætningen er ifølge CORIT, læst i sin sammenhæng, af en sådan karakter, at man ikke kan tillægge den nogen betydning ved fastlæggelsen af, hvad lovgiver har tilset.

Endelig er det CORIT's opfattelse, at udsagnet i de specielle bemærkninger til kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, om, at refusion så vidt muligt skal ske i indkomståret efter ophør og endelig ligning, heller ikke giver støtte for, at udbetaling først kan ske, når alle anlæg er fjernet.

I redegørelsen fra PwC gennemgås de norske og britiske regler om carry back for fjernelsesomkostninger afholdt efter kulbrintevirksomhedens ophør. Af redegørelsen fremgår

det, at i det omfang der i de to lande kan opnås udbetaling af skatteværdien af sådanne fjernelsesomkostninger, sker refusionen i form af årlige udbetalinger.

Hvad angår Energistyrelsens vejledende afviklingsplan for offshore olie- og gasinstallationer oplyser Blue Nord og Totalenergies, at den er historisk og nu er fjernet fra Energistyrelsens hjemmeside. Af dokumentet fremgår imidlertid, at det tidligere var antagelsen, at man kunne fjerne alle anlæg på tre til fem år. Det vurderes imidlertid ikke længere, at det er muligt at fjerne anlæggene på en hensigtsmæssig måde inden for en så kort periode.

Kommentar

Som anført i svaret på spørgsmål 16, hvori præsentationen fra Blue Nord og TotalEnergies under foretrædet for Skatteudvalget den 27. april 2023 kommenteres, er der ikke enighed om fortolkningen af de gældende regler om carry back-ordningen.

Det er fortsat Skatteministeriets opfattelse, at det følger direkte af ordlyden af den gældende bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 E, stk. 3, at der ikke skal ske en løbende, årlig udbetaling af skatteværdien af fjernelsesomkostningerne. Ifølge bestemmelsens ordlyd kan kulbrinteindvindingsvirksomhederne få udbetalt skatteværdien af ”et endeligt underskud” efter indvindingsvirksomhedens ophør. Der foretages således en enkelt, samlet opgørelse og udbetaling af kulbrinteskatteværdien af den del af det eventuelle endelige underskud, der kan henføres til fradrag for fjernelsesomkostninger.

Det er derfor helt i overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd, når det i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at carry back-ordningen først kan anvendes, når alle fjernelsesomkostninger er afholdt og dermed kendt, jf. pkt. 3.1.3. i de almindelige bemærkninger til L 62 i folketingsåret 2003/04. Der vurderes på den baggrund ikke at være noget grundlag for CORIT’s synspunkt om, at der skal bortses fra denne utvetydige tilkendegivelse i forarbejderne.

Som også anført i svaret på spørgsmål 16, er det dog vurderingen, at det ved udformningen af de gældende regler om carry back var antagelsen, at kulbrinteanlæggene forholdsvis hurtigt kunne fjernes, mens det nu forventes, at arbejdet med fjernelsen af anlæggene kan strække sig over en længere årrække. Dette svarer til det synspunkt, som selskaberne fremfører med henvisning til den vejledende afviklingsplan for offshore olie- og gasinstallationer, som tidligere fremgik af Energistyrelsens hjemmeside.

Det er endvidere vurderingen, at de gældende regler, hvorefter carry back-ordningen først kan anvendes, når alle fjernelsesomkostninger er kendt, næppe er hensigtsmæssige i lyset af ordningens overordnede formål, nemlig at sikre, at virksomhederne i relation til fjernelsesomkostninger stilles tilnærmelsesvis som om, udgifterne var afholdt, mens virksomheden fortsat kastede indtægter af sig. Udformningen af de gældende regler vil kunne skabe u hensigtsmæssige incitament for virksomhederne, fx til at fremrykke fjernelsen af anlæg, der isoleret set fortsat kan anvendes til rentable kulbrinteindvindingsaktiviteter.

Jeg har derfor til hensigt til 2. behandlingen af lovforslaget at stille et ændringsforslag, der giver mulighed for a conto udbetalinger af beløb omfattet af carry back-ordningen.